

Wniosek.

Na podstawie Najwyższego postanowienia z r. 1861. przy 5 krajowych rzekach większych zostały oznaczone ich części jako spławne, a mianowicie :

Wisła od Krakowa do Zawichosta,
Dunajec od mostu w Zgłobicach do ujścia do Wisły,
Wisłoka od Mielca do ujścia,
San od Przemyśla do ujścia,
Dniestr od Żurawna.

Następnie w roku 1884 uznano Wisłę za spławną aż do ujścia Przemszy.

Oznaczenie zaś spławności 4 powyżej cytowanych rzek pozostało niezmienione.

Zważywszy, że oznaczenie części tych rzek jako spławne nie poprzedziły gruntowne badania pod względem hydrograficznym, ani ekonomicznym, ani handlowym, ale oznaczenie to nastąpiło na podstawie opisu tych rzek, dokonywanego w latach od 1775 do 1804 ;

zważywszy, że od tego czasu cały wiek upłynął, zmieniając stosunki ekonomiczne i handlowe kraju naszego ;

zważywszy, że hydrograficzne badanie tych rzek zaprowadzone w roku 1895 — i dopiero obecnie dają możliwość dokładniejszego obliczenia przeciętnego stanu wody ;

Wysoki Sejm uchwalić raczy

Wzywa się c. k. Rząd, aby zrewidował przestrzenie rzek, których części uznane zostały za spławne i przeprowadził nowy podział oparty na danych hydrograficznych i na rzeczywistej ekonomicznej potrzebie :

A mianowicie aby uznał spławność

1. Dunajca od ujścia Krzemienicy pod Nowym-Sączem,
2. Wisłoki od ujścia Jasiołki pod Jasłem,
3. Sanu od ujścia Boryczki pod Nozdrzem,
4. Dniestru od Dołobowa.

Lwów, dnia 21. stycznia 1898.

Wnioskodawca :

Rey

Stadnicki, Starzyński, Torosiewicz, Schnell, A. Skrzyński, Trzeciecki, Z. Skrzyński, Czaykowski, Pilat, Onyszkiewicz, Krzysztofowicz, Jabłoński, Knapieński, Sozański, Czarkowski-Golejewski, L. Wiśniewski.

11. 11. 11